

ادامهٔ اعتصاب غذای زندانیان سیاسی فلسطینی در اسرائیل

بیش از ۴۰۰۰ نفر در اعتصاب غذای خشک!

اعتصاب غذای زندانیان فلسطینی در زندان‌های اسرائیل که در اعتراض به شرایط غیر انسانی، از جمله شکنجه «قانونی» زندانیان، از روز ۱۵ اوت ۲۰۰۴ آغاز گشته با شرکت نیمی از کل زندانیان که شمارشان به ۸۰۰۰ می‌رسد ادامه دارد. بسیاری از این زندانیان قرار بوده در ۱۱ سال پیش، طبق قراردادهای اسلو در سال ۱۹۹۳ آزاد شوند!

مهمترین خواست‌ها عبارت است از:

- ۱- کتک زدن به زندانیان در سلول‌ها و هنگام انتقال آنان به سلول یا به زندان دیگر و نیز انداختن گاز اشک‌آور به درون سلول‌ها فوراً متوقف شود و نگهبانان با سلاح و دست‌بر ماشه وارد سلول‌ها نشوند.
- ۲- جستجوی کامل بدن هنگام ورود و خروج به سلول فوراً متوقف گردد.
- ۳- زندان‌های انفرادی درازمدت که گاه به ماه‌ها یا سالها می‌رسد فوراً متوقف گردد.
- ۴- مصادره پول زندانیان، ممنوعیت ملاقات، ادامه ننگ داشتن آنان در سلول به جرم مثلاً سرود خواندن فوراً متوقف شود.
- ۵- بیماران به نحوی شایسته و فوری مورد معاینه و معالجه قرار گیرند.
- ۶- زندانیان بتوانند با خانواده‌هایشان ملاقات داشته باشند. جستجوی لباس و بدن ملاقات‌کنندگان متوقف شود و زندانیان هر دو هفته یک بار بتوانند از ملاقات برخوردار شوند.
- ۷- زندانیان بتوانند با هم و نیز با ملاقات‌کنندگان ارتباط داشته باشند. هم‌اکنون دیواری شیشه‌ای یا فلزی حایل وجود دارد که ارتباط و گاه شنیدن صدا را غیر ممکن می‌سازد.
- ۸- تغذیه زندانیان بهبود یابد و با نیازهای پزشکی آنان تناسب داشته باشد.
- ۹- از آنچه زندانیان از خانواده‌هایشان دریافت می‌دارند لیست برداری شود و دیگر به سلیقه و مزاج مأمورین زندان واگذار نگردد.
- ۱۰- کودکان زندانی از زندانیان بزرگسال سیاسی یا عادی جدا نگهداری شوند. این اوضاع همه‌ناقص حقوق بین‌المللی است.

در برابر چنین خواست‌هایی، دولت اسرائیل کوچکترین عقب‌نشینی از خود نشان نمی‌دهد (لوموند ۲۶ اوت). تازه، پس از قریب دو هفته اعتصاب غذا که گاه حتی آب و نمک هم از زندانیان دریغ کرده‌اند، و در نتیجه فشارافکار عمومی و مقاومت زندانیان، تنها در زندان اشکلون (عسقلان) با دو خواست: یکی خودداری از جستجوی کامل بدن و دیگری امکان در آغوش گرفتن فرزندان (برای آنان که حق ملاقات دارند) موافقت شده و مذاکره ادامه دارد. موضع دولت اسرائیل همچنان همان موضع وقیحانه‌ای است که وزیر امنیت داخلی گفته بود: «آنقدر اعتصاب کنند که بمیرند!».

باید کوشید تا عدم توجه به خواست‌های اعتصاب‌کنندگان باعث تکرار فاجعه مرگ زندانیان نشود. از جمله نمونه‌های مشهور چنین جنایتی، یکی مرگ مبارز معروف ایرلندی، بابی ساندز، در زندان دولت انگلیس در اوایل دهه ۱۹۸۰ است و دیگری مرگ دهها تن از زندانیان چپ‌گرای ترک در زندانهای ترکیه در ۲۰۰۲ که به ویژه

مورد اخیر اعتراض چندانی هم در پی نداشت (رك. به لوموند دیپلوماتیک فوریه ۲۰۰۲ و سایت اندیشه و پیکار: مقاله/اعتصاب غذای مرگبار در زندانهای ترکیه نوشته ندیم گورسل).

ادامه اعتصاب غذای زندانیان فلسطینی موج پشتیبانی وسیعی برانگیخته است و کمیته های پشتیبانی متعدد چه در فلسطین و چه در خارج (از جمله در فرانسه) تشکیل شده است.

لوموند (۲۷ اوت) با مادران و پدران چند زندانی گفتگو کرده است. برخی از آنان گفته اند بیش از دو سال است که نتوانسته اند با فرزندشان تماس بگیرند. برخی دیگر هم گفته اند که تنها در روزهای محاکمه توانسته اند فرزندشان را از دور، لحظاتی ببینند. بگذریم که برخی از وکلای زندانیان از موکلان خود خبر ندارند.

آرون گاندی، نوه مهاتما گاندی به دعوت انجمنی که در مخالفت با کشیدن دیوار جداسازی («دیوار ننگ») تشکیل شده است، روز ۲۵ اوت به سرزمین های اشغالی وارد شد. وی در دوازدهمین روز اعتصاب غذا اعلام کرد که روز جمعه ۲۷ اوت «در همبستگی با زندانیان فلسطینی» روزه خواهد گرفت و از «همه طرفداران صلح» در جهان خواست که آنها نیز چنین کنند.

در پاریس قریب پنجاه انجمن و حزب که از آرمان عادلانه فلسطین جانبداری می کنند تجمع ها و موضع گیری های متعددی داشته اند. روز دوشنبه ۳۰ اوت با حضور برخی از شخصیت های اجتماعی دموکراتیک و سیاسی چپ و سبزها تجمعی در La fontaine des innocents واقع در مرکز پاریس، از ساعت ۵ تا ۸ بعد از ظهر تشکیل می شود و روز ۴ سپتامبر قرار است تجمعی بزرگتر در میدان باستیل در ساعت سه و نیم بعد از ظهر برگزار گردد.

برای اطلاع بیشتر به سایت www.europalestine.com مراجعه شود.

(تنظیم خبر برای اندیشه و پیکار ۳۰ اوت ۲۰۰۴)

